

W żłobie leży

XVIIw.(prawdopodobnie P.Skarga)

4.15

W.Lachman

Andante *mf*

1. W żło - bie le - ży, któż po - bie - ży ko - łą - do - wać ma - łą - mu,
Je - zu - so - wi Chry - stu - so - wi, dziś nam na - ro - dzo - ne - mu?
2. My zaś sa - mi z pio - sne - czka - mi za wa - mi po - spie - szy - my,
a tak Te - go Ma - leń - kie - go niech wszy - scy zo - ba - czy - my,
3. Na - przód te - dy nie - chaj wszę - dy za - brzmi świat w we - so - ło - ści,
że po - sła - ny nam jest da - ny E - ma - nu - el w ni - sko - ści.
4. Wi - taj, Pa - nie, cóż się sta - nie, że roz - ko - sze nie - bie - skie
o - pu - ści - leś, a zstą - pi - leś na te nis - ko - ści ziem - skie?

f

1. Pa - stu - szko - wie, przy - by - waj - cie, Je - mu wdzię - cznie przy - gry - waj - cie,
2. Jak u - bo - go na - ro - dzo - ny, pła - cze w sta - jni po - ło - żo - ny,
3. Je - go te - dy przy - wi - ta - jmy, z A - nio - ła - mi za - śpie - wa - jmy:
4. "Mi - łość Mo - ja to spra - wi - ła, by czło - wie - ka wy - wy - ższy - ła

f

ja - ko Pa - nu na - sze - mu.
więc Go dziś u - cie - szy - my.
"Chwa - ła na wy - so - ko - ści".
pod nie - ba em - pi - rej - skie".